

Cultura | Aina Font Torra | Actualitzat el 07/10/2018 a les 12:47

Lérida corona a la Mediterrània una nova fase del seu «viacrucis» per l'omnipresència del flamenc

Es tracta d'un projecte que pretén culminar amb un espectacle itinerant que girarà entorn de la simbologia del número 12

Juan Carlos Lérida durant la seva actuació a la Fira Mediterrània de Manresa | AFT

Segurament, si algú hagués de trobar la relació entre el Sant Sopar i un taller mecànic, no sabria per on començar a buscar. Tampoc li seria gaire més fàcil esbrinar què uneix el flamenc amb els apòstols de Jesús. Ni la Resurrecció amb un teatre. De fet, la resposta a totes aquestes qüestions l'està cuinant, a foc lent, el coreògraf i ballarí Juan Carlos Lérida, que des d'aquest mes de setembre es troba immers en el procés de creació del seu proper projecte, que ha batejat amb el nom de *La Litúrgia de las horas*.

Com s'entén, llavors, que la proposta que ha presentat a la Mediterrània de Manresa porti per títol *Máquinas Sagradas*? Tal com el mateix ballaor explica, "el que he fet a la Fira [Mediterrània] és només una part de l'espectacle que estic gestant". Un espectacle que pretén estrenar el 2021, que serà itinerant i que durarà 12 hores seguides.

"La meva voluntat és trobar la simbologia del número 12 a través d'una reinterpretació del recorregut de Jesucrist des del Sant Sopar fins a la Resurrecció", sempre amb el flamenc com a pal de paller: "els apòstols de Jesús eren 12 i el compàs de les *bulerías* flamenques també és de 12", assenyala. De fet, la seva idea final és la de donar a conèixer els espais del voltant d'un teatre "i que mai han generat interès": "el teatre simbolitzarà Crist i els espais que l'envolten, els

apòstols", avança.

L'acció artística que ha ofert a la capital del Bages ha tingut lloc al taller mecànic Ramon Pons, situat al barri de la Plaça Catalunya. "Volia captar l'espiritualitat dels sorolls, els ritmes i les dinàmiques d'aquest i altres oficis artesanals per extrapolar-la al flamenc", exposa. En aquest sentit celebra que l'eix d'animació d'enguany de la Mediterrània "em va com anell al dit", perquè, precisament, se centra en explorar la relació entre cultura popular, espiritualitat i comunitat com a font d'inspiració artística.

Lérida, ballant damunt de desenes de matrícules de cotxes acompanyat de la veu del 'Pirata' Foto: AFT

De fet, el de Lérida ha estat un dels cinc projectes en residència artística de la Mediterrània. Va arribar a la capital del Bages dilluns passat "i ha estat tota la setmana treballant amb nosaltres, vuit hores cada dia, com si fos un més de l'equip", explica Xavier Pons, propietari del taller mecànic manresà, que apunta que "li vam col·locar una taula i ell anava prenent apunts i de tant en tant ens feia preguntes".

Matrícules, zapateado, "Amigo conductor" i tubs d'escapament

La proposta *Màquines Sagradas* -produïda per la Mediterrània i el Mercat de les Flors de Barcelona- s'ha pogut veure en tres ocasions. La primera, divendres a les nou de vespre, i les altres dues dissabte, a les sis de la tarda i a dos quarts de nou del vespre. En tots els passis -de mitja hora de durada- es va arribar a l'aforament màxim.

La performance començava amb Lérida dalt d'un cotxe alçat amb un elevador. Ell anava al seient del pilot, i l'acompanyava el cantautor Jorge Mesa Valle "Pirata", col·laborador del ballarí sevillà en altres projectes, que harmonitzava els moviments del ballaor amb cançons populars flamenques com la mítica *Amigo conductor*.

L'acció artística passava per tots els espais del taller, buscant la sonoritat de cada zona a través

d'eines i objectes diversos. En aquest sentit, els espectadors van poder gaudir d'un zapateado damunt de desenes de matrícules; de les modulacions sonores dels tubs d'escapament, i fins i tot del soroll que fa el vidre d'un cotxe quan es trenca en mil bocins. Les imatges també tenien un pes important en l'obra, que buscava, subtilment, el deix espiritual de totes les coses, com el cas de les llantes, que van fer la funció d'aurèoles.

Tot plegat acabava amb una peça de Bach i amb Lèrida damunt el remolc d'una grua, amb llum tènue, més alt que ningú, com si hagués caigut del cel, com si hagués reviscut com Jesucrist amb la resurrecció, però sempre amb el flamenc com a bandera.

El ballaor sevillà damunt el remolc d'una grua Foto: AFT